

ISSN (E): 2181-4570 ResearchBib Impact Factor: 6,4 / 2023

**ӨЗМКӨМИ-НФ «Халық дәретиўшилиги» кафедрасы
фольклор хәм этнография кәнигелиги**

**3-курс студенти Қудайбергенов Нурсултан Пахратдин улы
ҚАРАҚАЛПАҚ ХАЛЫҚНЫҢ МИЛЛИЙ МЫЙРАСЛАРЫ НУРАБУЛЛА
ЖЫРАҰ ХӘМ ҚЫЯС ЖЫРАҰЛАРДЫҢ ӨМИРИ ДӨРЕТИҰШИЛИГИ**

Аннотация. Бул мақалада Қарақалпақ халық жыраўлары болған Нурабылла жыраў хәм Қыяс жыраўлардың балалық дәуірлері, заманның қыйыншылығы, жыраўшылыққа қызығышылығы, жыраўшылық өнері бойынша устаз-шәкирт дәстүрлері хаққында сөз етиледи.

Гилт сөзі: Жыраў, қобыз, дәстан, терме, толғау, Нурабылла жыраў, Қыяс жыраў, устаз, шәкирт, дәстүр.

**НАЦИОНАЛЬНОЕ НАСЛЕДИЕ КАРАКАЛПАКСКОГО НАРОДА,
ЖИЗНЬ НУРАБУЛЛЫ ДЖИРОВА И ПОДОБНЫХ ДЖИРОВУ**

Аннотация. В данной статье Каракалпак был народным жировом детство Нурабиллы жировой и Кияса жирова, суровость времени, страсть к жировишлику, рассказывает о традициях мастера-ученика в ремесле груминга.

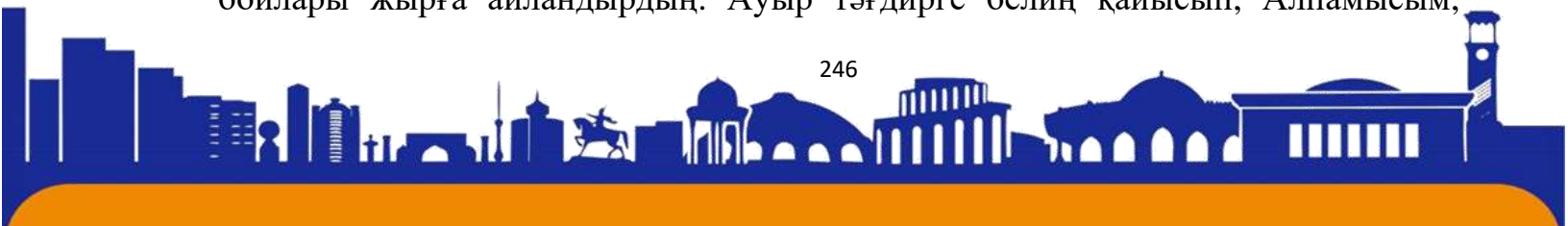
Ключевые слова: Жиров, кобиз, этический, терме, толгоа, Нурабылла Жиров, Қыяс жиров, мастер, ученик, традиция.

**THE NATIONAL HERITAGE OF THE KARAKALPAK PEOPLE, THE
LIFE OF NURABULLA JIROV AND QIYAS JIROV**

Annotation. In this article, Karakalpak was a folk fat the childhood of Nurabilla zhirova and Kiyas Zhirova, the severity of time, passion for zhirovshilik, tells about the traditions of a master student in the craft of grooming.

Keywords: Zhirov, kobiz, epic, terme, tolgoa, Nurabilla Zhirov, Kyyas Zhirov, master, disciple, tradition.

О, мениң саҳраларды тынбай гезген ғайбар бабаларым, не заманларды көрмедин сен, не патша, ханларға қарсы табан тиреп турмадың сен! Сан мың жыраўлардың қан тамған қылышының астында қасарысып урыс жүргизген, ел деп еңиреген батырларың менен халық ушын жанын берген азаматларыңды көзи көрип, қулағы еситкен Едил, Жайық жығалары, Түркистан далалары, Әмиў бойлары жырға айландырдың. Аўыр тәғдирге белиң қайысып, Алпамысым,

Қобланым, Баршыным, Құртқам, Арысланым, Гулайымым болса екен деп ах урғанда ишиң оттай жанып, баўырың езилди. Мудамы қайғы думаны қаплаған өмириннің гейде булттан шыққан күндей куўанышы қолға қобыз алып, ел батырларын жырлаўға сени мәжбур етти. Куўаныш кешесинде сен жырлағанда ғана қайғыны ўақытша умытатуғын едиң. О, бабаларым! Сен бизге басқалардай көп мийрас қалдыра алмадың. Ал сениң бизге ең үлкен алтын мийрасың әсирлер тарийхын сөйлеген жырларың болды. Рахмет бабаларым жырларың ушын, жырларды дөреткен улларың ушын! Өмир бойы қобыз, дуўтарың қолға алып, әсирден - әсирге, әўладтан - әўладқа жеткерип, халық жырын үйретип, сақлап айтып киятырған атақлы қарақалпақ жыраў - бақсылары ҳаққында гүрриңимизге мират етемиз.

Нурабулла жыраў

Нурабулла 1862-жылы Қарақалпақстанның хәзирги Тахтакөпир районы менен Шымбай районының арасындағы Есим бойы Нойпир деген жердеги Бағдат әўлийениң қасында туўылады. Нурабулланың әкеси Қаражан етикшилик пенен күн көрген, жарлы адам болған, өз семьясын зордан ғана асыраған. Қаражан хәм оның ата - бабаларында жыраўлықтың белгиси болмаған. Қаражанның семьясы соңғы ўақытлары Ақшаңлақ, Қазан кеткен, Саятта отырады, усы жерлерди маканлайды, бул орынлардың хәммеси де Қоңырат районының арқасында, хәзирги Қоңыратқа онша қашық емес. Жас Нурабулла кишкентайында ылақ баққан. Айтып өтиў керек, барлық қарақалпақ жыраў - бақсылары дерлик, жаслығында қой-ешки, мал баққан. Бул кубылыс тек қарақалпақларда емес, ал пүткил Азия хәм хәттеки Европа халықларының поэзия тарийхында да ушырасып отыратуғыны дәлил. Нурабулланың аты жыраў сыпатында көп ғана фольклорға тийисли материалларда аталған менен 60-жыллардың басына шекем оның өмири хәм творчествосы туўралы баспа сөзде мағлыўмат берилмеди. Жыраўдың өмири хәм творчествосы туўралы биринши статья 1960-жылы Нөкисте басылған Есемурат жыраўдан жазып алынған «Алпамыс» дәстанының ақырында берилген. Нурабулла жыраў ҳаққында қысқаша мағлыўматлар екинширет 1968-жылы басылған Қ.Айымбетовтың «Халық даналығы» китабында қысқаша айтылған. Бунда туўылған жери, устазлары, атқарған дәстанлары, шәкиртлери, урым-путақлары ҳаққында сөз етиледі.[1] Нурабулланың өмир баяны хәм жыраўшылық хызмети ҳаққындағы

материаллардың барлығын дерлік оның үлкен баласы хәм шәкирти Есемурат жыраудың аұзынан жазып алдынған. Соның менен оны көрген хәм еситкен адамлардың еске түсириўлери менен булар толықтырылып өтилди. Нурабулла ылақ бағып жүргенинде халық қосықларын ядлайды, айтып жүреді, ол тек қосық пенен ғана қызығып қоймастан, саз бенен де усы балалық шағында ақ қызыға баслайды. Ол жасында Ханназар қобызшы дегеннің сазларын тыңлайды, өзи де ара-тура сол кисинің қобызын алып, бир нарсе үйренбекши болып талапланады. Кем-кемнен Нурабулланың өз халына балалық сөзи менен сазы отырған аўылдың көзине түседі. Кишкене той-мереке, гештеклерде Нурабулланың саз даўысы шыңғырады. Нурабулла қосықшы бала атанып, оның сазға да, сөзге де қызығыўшылығы арта түседі. Оданда бөлек Нурабулла жыраудың Шымбайдығы Турымбет жыраўға 2 ай шәкирт болады. Одан «Қоблан», «Едиге» дэстанларын шала үйренеди. Соң Шымбайдағы Палеке жыраўға ереди оннан «Алпамыс» дэстанын тыңлайды бырақ бул жыраўлардың еш қайсысы кеўлинен шықпайды. Кейин ала Хорезимдеги Ерман деген жыраўға барады оннан «Шарьяр» дэстанын үйренеди хәм бурынғы еситкен дэстанларын қайталайды. Нурабулла жыраў өзинің репертуарын байытыў тилеги менен Бухараға кетип баратырған кэрўанға илесип, Бухарадағы Қазақбай жыраўға барып, оған шәкирт болады. Қазақбай Нурабулланың ең тийкарғы хәм жақын устазы, Қазақбайдың қасында Нурабулла 24 ай жүреді, усы ўақыттың ишинде «Қоблан», «Алпамыс», «Шарьяр», «Едиге», «Шора» дэстанларын хәм көп ғана терме-толғаўларды, қобызда саз шертиўди усталық пенен үйренип шығады. Бирақ бир нэрсени еске түсирип өтиў керек. Есемурат жыраудың айтыўына қарағанда, Нурабулланың барлық устазлары да оған «сен мынаны үйрен, сен мынаны шерт» деп айтпаған. Нурабулла тек олардың қасында хызметин еткенде, ерип жүре берген. Тек соңғы Қазақбай жыраў Нурабулланың қалай саз шертетуғынын сынап көрген де, жыраўлыққа пэтия берип жиберген. Нурабулла жыраў қарақалпақ жыраўшылығының раўажланыўында үлкен үлес қосқан уллы жыраў. Оннан мийрас болып қалған қарақалпақ дэстанлары, қобызда атқарылатуғын қарақалпақ халық намалары қарақалпақ фольклоры тарийхында үлкен орын ийелейди.[2]

Қыяс жыраў

Қыяс жыраў Қайратдинов 1903-жылы хэзирги Шымбай районының «Кеңес» совхозында туўылады. Әкеси Қайратдин аўылдың мектеп молласы

болған. Қайратдиннің ата-бабалары дийқаншылық хәм мал шаруашылық ислери менен шуғылланған. Қыяс 15 жасына дейин әке-шешесиниң тәрбиясында болып, оннан кейин семьясының жағдайына байланыслы киси есигинде хызмет етиўге мәжбур болады. Жыраў бул туўралы еске түсирип былай дейди: «1913-жылға қарай заман алғаў далғаў болып, биреўдикин биреў жулғышлаған жаўгершилик басланып, елде ашаршылық көбейди. Кегейлиниң суўы тартылды. Кемтар адамлардың тиршилик етиўи қыйынға айналды. Бизлер ата-анадан бес ағайинли едик. Ийса деген ағам 16 жасында болса да, ишимиздеги жумысқа жарамлымыз еди. Басқаларымыз жас едик. Хожалығымызда ҳеш қандай мал туқымы болмады. Әкем бизлерди асырай алмағанлықтан, байларға жетелеп алып барып, қолымыздан келгендей жумысларды ислеўге келисип орналастырып қойды. Мен «Көк көл» деген жерде Руўзым деген байдың қойларын бақтым». Кишкене Қыяс Руўзым деген байдың қойларын бағып жүрип, оның Досымбет деген дийқанынан дуўтар, қобыз шертиўге, қосық айтыўға үйренип, қызыға баслайды. Байдың қойларын бағып жүргендеги сарсылыўды қосық хәм саз бенен басқысы келеди. Досымбеттен Қыяс «Орманбет бийдиң толғаўын», Жийен жыраўдың «Посқан ел»ин, қобызда шертилетуғын «Уллы толғаў», «Киши толғаў» деген намаларды үйренеди. Досымбеттиң «Ранай патша» деген ертегин излестирип алады. Болажақ жыраўға Досымбеттиң сәзенделиги, сөзге шеберлиги айрықша унайды. Қыястың жыраўшылыққа қызығыўына тийкарғы себеп байдын дийқаны Досымбеттиң тәсир етиўинен басланады. Бул туўралы жыраў еске түсирип: «Намаларының толықлығы, сөзлериниң нақма-нақлығы, даўысының кулакқа жағымлылығы оғада унайтуғын еди. Булар маған күшли тәсир етти. Досымбеттей болып жырласам, сондай болып нама шертип, тыңлаўшының кулағның қурышын қандырсам деген қыял менде үндей баслады» дейди. Қыяс Досымбеттен алған сабағы менен кишигирим отырыспаларда, жигитлердиң бас қоспаларында еплеп жырлайтуғын болады. Руўзым байдың қараўында Қыяс узақ шопанлық ете алмайды. Бир күни сол аўылда бир абыройлы киси қонақ болып, Қыясты таң атқанша жырлатып, уйқысынан қалдырады. Уйқыдан қалған жас шопан азанда қойдың кейнине ерип кетсе де дүзде уйықлап қалады. Шопансыз қойлар дағып кетеди. Бир топарда барып жетеди. Түстиң алдында оянып излеп жүрсе, бай атлы алдынан шығып, өзи берип қойған жаман, жыртық шекпенин шешип алып, қамшысының астына алып, қатты урып, сөгип, хақы берместен Қыясты куўып

жибереди. Оннан кейин Қыяс кегейлинің бойындағы Жийенбай дегеннің ылағын бағады. Бул жерде де шопанлықтың аўырлығын басынан кеширеди. Усы күнлери ол қыйыншылыққа қарамастан, халық арасындағы итибарлы сөзлерге кунт қойып, кулақ салады хәм көплегенин өзлестирип алады. Заманның аўыр қысыўмети, кемтарлық Қыястың жыраўлық усылының бирден дөнип кете бериўине тез мүмкиншилик бермейди. «1918-жылдың басында, - деп еске түсиреди жыраў, ел арасында Қызыл әскерлердиң, советлердиң хабары тарқалады, хәр кимнің аўзында: «жаңа заман орнапты, езиўшилердиң күни бататуғын болыпты, байлардың мал-мүлки жарлыларға берилетуғын болыпты, гедейлерге теңлик тийетуғын қусайды, Ленин деген батыр жаңа хукиметти баслап, өзи курып атырса керек» дегенге қусаған қуўанышлы хабарлар күннен-күнге көбейе берди. 1920-жыллардың басына шекем Қарақалпақстанда Совет властының толық жеңип шығыўы болмағанлықтан мийнеткеш халықтың ахўалы күта қыйын болды. Көпшилик халық бул дәўирде большевиклердиң келиўин шыдамсызлық пенен күтсе ел басқарған бийлер, байлар большевиклердиң келиўине, советлердиң орнаўына қарсы хәрекет жүргизеди. Бул дәўирде Қыяс атақлы жыраўлардан қарақалпақ халық дәстанларын үйренип алыўға айырықша қызығады. Усы ўақытларда халық арасында атағы жайылған белгили жыраўлардан Нурабулланы, Дилимди, Палекени, Сейфулланы, Әбдирасуўлини, Ерполатты Қыяс бир неше рет кеўил қойып тыңлайды. Әсиресе булардан Қыясқа Нурабулла менен Әбдирасуўли бәринен де озымтырақ көринеди. Баяғы Досымбеттен үйренген намаларының толық атқарылыўын үйренеди. Әбдирасуўлинің унағаны соншелли, оны өзине устаз еткиси келеди. Жыраўдың сөзи бойынша, сол жыллары Шымбайдың этирапында жыраўшылық ететуғын Ырысназар жыраўды бес ирет, Әбдимурат шала деген жыраўды 16 ирет Исмайыл деген жыраўды 5 ирет, Изимбет жыраўды бир неше ирет тыңлап, көп нәрсени аңлайды. Жыраў өзиниң жыраў деген атақ алыўының басланыўы туўралы, «булар қатнаскан той-мерекелерге барып қалағойсам мени айттыратуғын болды. Сөйтип менде кем-кемнен «жыраў» деген лақапқа ийе бола басладым», дейди. 1922-жылы, Қыяс биратала шопанлықтан, падашылықтан қутылып, қысы менен жыраўшылық етип жүреди. 1923-жылы «Нөкер көл» деген жерден Қыястың семьясы басқа жерге көшип келип, ол дийқаншылық ислери менен шуғылланады, соның менен бирге кишигирим мерекелерде жыраўшылық ислейин десе, 75

жасар ғарры әкеси Қайратдин рұқсат бермейди, қобызын отқа жағып жібереди, «айтқанымды тыңламайсаң бул үйден кет, мениң перзентим емессең, қосық айтқанды қоясан» деген қатты талапты қояды. Сүйген кәрин көзи қыймай, әкесине ашыұланып, Қыяс көшип кеткен жери «Нөкер көл» ге келип, сол аұылдағы Досымбет сәзенде дегеннің үш арба отынын әкелип берип, оның ғарры тутынан кестирип қобыз соқтырып алады. Қыяс қобызын қолтықлап Шымбайға Әбдирасуұли (Кәл бала) жыраұға шәкиртликке ал деп келеди. Әбдирасуұли жыраұ «Мен үйимде турмайман, сениң минетуғын атың жоқ үйимде сен ислеп жүргендей жумыс та жоқ, шәкиртликтің ирети болмас» деп қайтарып жібереди. Буннан соң Қыяс Ерполат жыраұға барып, оның шәкирти болғысы келеди. Бес-алты аұыз Қыясты айттырып тыңлап көрген Ерполат «Әўере болма шырағым, усы жерде биреұ адам таппай отыр, соған дийқан болып жаллана ғой» дейди. Оннан кейин Қыяс Сейфулла жыраұға барады, жыраұлық кәсиптен кеўил үзбей, оған айрықша ықлас пенен талап қылады. Сейфулла жыраұ Қыясты жыллы жүз бенен күтип алып, азы-кем жырлатып, сынап көрип «Қыйсық ағаш тизге салмай дүзелмейди. Ықылассыз ис питпейди. Талабың жаман емес шырағым» деп өзинің намаларын бир қатар шертип көрсетип «олай етип шерт, булай етип шерт» деп үйрете баслайды. Сейфулла жыраұ хәр күни еки ирет қобыз намаларын, дәстаннан үзиндилер, терме толғаұлар үйретеди. 20 лаған күннің ишинде «Дуйсенбай толғаұ», «Ерман нама», «Толқын нама» усаған қобыздан 22 нама үйренеди, оннан және де «Өкинбе», «Дәркар», «Айдабар» дегенге қусаған 12 бәнтли термелерин үйренип алады. Бир күни Сейфулла жыраұ «Қолың дүзелип, намаларың сазласып қалды. Енди маған 8 жыл шәкирт болған Бегмурат деген шәкиртим бар, соған бар, кемисин сол үйретер» деп рұхсат береді. Қыяс ярым айдан кейин Бегмурат жыраұға барады. Бегмурат сол ұақлары 70 жасқа келген, ғарры еди хәм 42 жасынан бери көзден қалып отырып еди. Бегмурат Қыясқа устаз болыұды шын жүректен қабыллап, 18 ай даұамында оған дәстанларды үйретеди. Қыяс оннан «Алпамыс», «Едиге», «Супыбек» дәстанларын толық үйренип алады. Бегмурат усынан кейин Қыясқа өз алдына айтыұ дәрежесине жеткеннен соң рұхсат берип жібереди. Енди ол өз алдына ел аралап, хақыйкат жыраұ дәрежесине көтериледи.[3] Қыяс жыраұдың бай эпикалық репертуары қарақалпақ халық поэзиясының байыұында хәм раұажланыұында үлкен орын ийелейди. Жыраұдың қарақалпақ фольклоры

ISSN (E): 2181-4570 ResearchBib Impact Factor: 6,4 / 2023

тарийхындағы творчестволық үлесі оның қалдырған бағалы фольклорлық мийрасында айқын көрінеді.

Пайдаланылған әдебиетлар:

1. Қ.Айымбетов «Халық даналығы», «Қарақалпақстан» Нөкис баспасы 1968-жыл 90-бет.
2. Қабыл Мақсетов «Қарақалпақ жырау бақсылары» «Қарақалпақстан» баспасы Нөкис – 1983-жыл. 26-41-бетлер
3. Қабыл Мақсетов «Қарақалпақ жырау бақсылары» «Қарақалпақстан» баспасы Нөкис – 1983-жыл. 93-108-бетлер.

